

HÂLÂ BİRİNİN ÖZÜR DİLEMESİNİ BEKLİYORUM

Murat Çelik 1989 yılında Düzce’de doğdu. Üniversitede Türk Dili ve Edebiyatı öğrenimi gördü. *Habis*, *Sompla Ka*, *Evde Yoktum* ve *Öykülem* dergilerini yayıma hazırladı. Düzeltmenlik, editörlük ve yayın koordinatörlüğü yaptı. Birkaç şiiri *The Pulse of Contemporary Turkish* antolojisinde, Amerika’da; “Fasılasız” adlı öyküsü *Cafe Noir* adlı seçkide, Fransa’da yayımlandı. *Bazı Günlerin Sonu* romanı Farsçaya çevrildi. İstanbul’da yaşıyor.

Kitapları: *İhtimal Cüce* (2013), *Taşra Bitki Örtüsü ve Parseller* (2015), *Planlı Yapılmadık* (2017), *Epey* (2018), *Eve Dönmeyen Hayvan* (2019, Yunus Nadi Öykü Ödülü), *Bir Şey Bitsin Bir Şey Başlamasa da Olur* (2021), *Kışın Herkes Dürüsttür* (2022), *Bazı Günlerin Sonu* (2024, Günhan Kuşkanat Roman Ödülü), *Çirkin Kalkayım* (2025).

Murat elik'in
YKY'deki kitapları:

Bazı Günlerin Sonu (2024)
Hâlâ Birinin  z r Dilemesini Bekliyorum (2026)

MURAT ÇELİK

Hâlâ Birinin
Özür Dilemesini
Bekliyorum

Roman

YAPI KREDİ YAYINLARI

*“Fotoğraflar biriktikçe öncelik-sonralık dediğimiz bir
bağıntının önemini yitirdiğini, zamanla yok olduğunu görürüz.
Anlatmağa değer gördüklerimizin kavranabilmesi, niye bir
sıraya uymasına bağılıymış gibi düşünelim?”*

Bilge Karasu

**Hâlâ Birinin
Özür Dilemesini Bekliyorum**

6230 1521 1807 1990

6230 yılındaki dünyayı merak etmiyorum. 1521 ve 1807 yıllarında ne yaşandığı, hangi imparatorlukların hangi devletlerle savaştığı beni ilgilendirmiyor. 1990 yılında kardeşim doğdu. Üç sene önce bugün öldü.

Sevgilim iki aydır İstanbul'dan uzakta. Yalnız kalmaya ihtiyacı varmış. Ara sıra e-posta gönderiyor, uzun uzun günlerini anlatıyor. Ben de ona uzun uzun günlerimi anlatmak istiyorum fakat benim günlerim kısa. Düşünmeye kalkarsam yaşayacak vaktim olmaz, yaşamaya kalkarsam kirayı ödeyemem.

Ev arkadaşım çekip gitti, eşyalarını da aldı. Tüm demirbaşlar onun-
du. Çamaşır makinesi ve buzdolabı gitti. Yanı sıra elektrikli süpür-
ge, saç kurutma makinesi. İlk buzdolabı satın aldım. Param bitti.
Çamaşırları biriktirip çantaya attım. Ajansın yeni yıl hediyesi olarak
verdiği beş yüzlük market çekleri ilişti gözüme evden çıkmadan.
Üç tane olmuşlar. Hiçbirini kullanmadım. Çünkü bu market zinciri
zengin mahallesinde. Çünkü ben yoksul mahallesindeyim. Çünkü
zengin mahallesine yolum sıklıkla düşse bile markete uğrayıp fakir
mahallesindeki yaşantı için tüketilebilecek yiyecekleri, o yiyecekleri
edinecek zamanı satın alamam.

Eminönü'ne otobüsle, oradan, Sirkeci'den arabalı vapurla Harem'e gittim. *Yazaned*den bilet aldım.

Geceden uykusuzdum. Otobüs hareket eder etmez uykuya kaldım. Bir şey hareket eder etmez uykuya kalanların varlığına inanmazlar. İnanmasınlar. Onlardan biriyim. Bunu ispat etmek için yaşıyorum. Tüm vücudumla salgıladığım şeye delil sunacak değilim.

İki saat deliksiz uyudum. Otobüs mola verince yan koltuktaki çocuğu, daha küçük çocuğu ve annesini gördüm. Annesi daha küçük çocuğu emziriyordu. Göz göze geldik. Kadın istifini bozmadı. Utandım. Meme utanç kaynağı olamaz, kendi bakışlarım. Kadınlar anneyken bir önemli kişidirler; erkekler babayken fiyasko, erkekler gene erkektir. Erkekliktir mühimi. Babalık fiyasko. Böyle anlatılmaz. Gerekçelendir. Babalık zar tutarken başarısızlığın. Kuvveden fiile.

Kalp krizi geçirmiyorsun. Kardiyolojiye gittin, EKG çekildi, ultrasona girdin, efor testin bir öncekine göre başarısız. Ritim bozukluğu teşhisi. Bu ilacı kullanıp bu hastalığa tutulanda olur. Normal şey. Sol gözündeki kanlılık canını sıkıyor. Su iç. Gözlük aldın, geçecek. Sağ iki yirmi beş, sol bir yetmiş beş. Geçecek. Nefes al, nefes ver. Diyafram çalışacak. Tekrar su iç. Sigarayı bırakmaya kesin kararlısın. İlk yetmiş iki saat çok mühim. Nörolojiye mi gitsen bir de? Acildeki genç asistan tomografi ve MR istedi, acil bir durum yok, dedi. Tam teçhizatlı bir görünsen. Ya koltuk altın, o niye acıyor. Boğazın, boğazından yukarı sol damar, başının solu. Lenf bezlerine baktır. KBB'deki ihtiyar doktor sigarayı bırak, dedi. Yıkamadı bile kulağını. Hiç çaba harcamadı seni iyi etmeye. Fizik tedaviye uğra, sırtın çürüyor. Sol fıtık biriken iki. Aletli pilates önermişlerdi. Hareket etsen düzelecek şeylerin tekrarına düşmeyeceksin. Dişlerini de yaptırmalısın ayrıca. Ağzın en az elli binlik. Köprü, implant, cerrahi müdahale, dolgu, çekim...

Suçu diğer organlarına atmaktan yorulduğunda bana bir uğramısın?

Babam, annem kardeşimi daha rahat görebilsin diye mezarlıktaki tüm ağaçları kesmiş. Evimizin ikinci katından görünüyordu mezarlık ormanı. Yaklaşık bir kilometre uzaklık ve orman yok artık.

Gene benden öndesin baba.

Ajansın yeni yıl hediyesi olarak verdiği market çeklerinden yalnızca birini yanıma aldım. Seri numarasının sonu 1990 olanı. Onu anneme vereceğim. Kardeşimin doğduğu yılı anneme vereceğim. Unuttu çünkü. Adını anmıyor. Evin odalarında, koridorlarında hiç seslenmiyor ona. Bu kadar çabuk unutulmayı hak etmedi benim kardeşim. Evin diğer iki erkeği de unuttu. Yođun bakımdayken unuttular daha. Onun sağlık raporu sayesinde sıfır kilometre SUV aldılar. O iyileşmeden olmaz, dedim. Dinlemediler beni. Öleceđini biliyorlardı. Ölmeden son haklarını kullandılar. Herkesin öleceğini bildiği bir hasta için yas tutmadılar.

Öldü – ona öldü diyebilmem üç yılımı aldı. Üç gün durdum evde. İstanbul'a döndüm. Yasımı yalnız bırakmadım. Saçlarımı kesmedim üç yıl, saçlarım onunkiler gibi kıvrıcık oluverdi – kimilerine göre dalgalı. Bak, dedim birlikte çekildiğimiz fotoğrafa bakıp; bak benim saçlarım seninkinden uzun şimdi. Şimdi ben kız oldum. Güldürdüm onu. Biliyorum. Biliyorum yaşıyanın saçı uzuyor, biliyorum ölünce uzamaz tırnakların.